

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 19ης Δεκεμβρίου 2019*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vita – Απόφαση εκδιδόμενη κατόπιν ακυρώσεως προγενέστερης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο – Άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 2017/1001] – Δεδικασμένο»

Στην υπόθεση T-690/18,

Sony Interactive Entertainment Europe Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον S. Malynicz, QC,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τους J. Crespo Carrillo και H. O'Neill,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO:

Vieta Audio, SA, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Σεπτεμβρίου 2018 (υπόθεση R 695/2018-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ της Vieta Audio και της Sony Computer Entertainment Europe,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins (εισηγητή), πρόεδρο, M. Kancheva και G. De Baere, δικαστές,

γραμματέας: R. Ūkelytė, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Νοεμβρίου 2018,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Απριλίου 2019,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 10ης Οκτωβρίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 6 Ιουλίου 2001 η Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, ο οποίος επίσης αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο Vita.
- 3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σημείου εμπίπτουν ειδικότερα στην κλάση 9 κατά τον Διακανονισμό της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών για την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και περιγράφονται ως εξής: «Υλικοί φορείς δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα, λογισμικό πληροφορικής, υλικοί φορείς ήχου και εικόνας (όχι σε χαρτί), ιδίως μαγνητικές ταινίες και κασέτες, κασέτες ήχου, σύμπυκνοι δίσκοι ήχου, κασέτες DAT (ψηφιακές κασέτες), δίσκοι βίντεο, βιντεοταινίες, εκτυπωμένα φιλμ, λιθογραφίες».
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως σήματος δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 56/2002 *Δελτίο Κοινοτικών Σημάτων* της 15ης Ιουλίου 2002.
- 5 Το εν λόγω σήμα καταχωρίστηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 2005 με τον αριθμό 2290385.
- 6 Με τηλεομοιοτυπία της 28ης Μαρτίου 2011, η Forrester Ketley Ltd ενημέρωσε το EUIPO ότι, στις 16 Μαρτίου 2011, η Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn της είχε μεταβιβάσει τα δικαιώματά της επί του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vita, στον βαθμό που αυτό κάλυπτε τα προϊόντα τα οποία μνημονεύθηκαν στη σκέψη 3 ανωτέρω. Η Forrester Ketley είναι εταιρία παροχής υπηρεσιών η οποία, μεταξύ άλλων, εκπροσωπούσε τη Sony Computer Entertainment Europe Ltd, προκάτοχο της προσφεύγουσας, ήτοι της Sony Interactive Entertainment Europe Ltd, όσον αφορά τα ζητήματα του δικαίου των σημάτων ενώπιον του EUIPO.
- 7 Το λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vita, το οποίο είχε αποτελέσει αντικείμενο της μερικής αυτής μεταβιβάσεως, καταχωρίστηκε με αριθμό 9993361.
- 8 Με τηλεομοιοτυπία της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, η Forrester Ketley ενημέρωσε το EUIPO ότι, στις 15 Σεπτεμβρίου 2011, μεταβίβασε το επίμαχο σήμα στη Sony Computer Entertainment Europe.
- 9 Στις 14 Οκτωβρίου 2011 ο αντίδικος ενώπιον του EUIPO, Vieta Audio, SA, υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001], αίτηση για την κήρυξη εκπτώσεως από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος σε σχέση με όλα τα προϊόντα που καλύπτονται από αυτό. Με την αίτηση αυτή, υποστήριξε ότι δεν είχε γίνει ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το κρίσιμο χρονικό διάστημα των πέντε ετών, το οποίο εκτεινόταν από τις 14 Οκτωβρίου 2006 έως τις 13 Οκτωβρίου 2011, και ότι δεν συνέτρεχαν βάσιμοι λόγοι για τη μη χρήση.

- 10 Στην από 4 Μαΐου 2012 απάντησή της προς την αίτηση για την κήρυξη εκπτώσεως από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος, η Sony Computer Entertainment Europe υποστήριξε ότι είχε γίνει ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος στην Ένωση κατά την κρίσιμη για τα οικεία προϊόντα περίοδο. Ανέφερε ότι είχε χρησιμοποιήσει το σήμα αυτό για τη φορητή κονσόλα βιντεοπαιχνιδιών με το όνομα PlayStation Vita, καθώς και για παιχνίδια και εξαρτήματα αυτής. Διευκρίνισε ότι το όνομα της νέας αυτής κονσόλας αναγγέλθηκε επισήμως τον Ιούνιο του 2011 και ότι, εν συνεχεία, αποτέλεσε αντικείμενο ευρείας εκστρατείας προωθήσεως έως τον Οκτώβριο του 2011. Η επίσημη ευρωπαϊκή κυκλοφορία της κονσόλας PlayStation Vita έγινε κατά την εμπορική έκθεση Gamescom που έλαβε χώρα στην Κολωνία (Γερμανία) τον Αύγουστο του 2011 και η κονσόλα διατέθηκε στην αγορά της Ένωσης στις 22 Φεβρουαρίου 2012.
- 11 Προς επίρρωση των ισχυρισμών της, η Sony Computer Entertainment Europe υπέβαλε έγγραφη δήλωση, χρονολογημένη στις 4 Μαΐου 2012, εκ μέρους ενός εκ των διευθυντών της, στην οποία επισυνάπτονταν τα ακόλουθα στοιχεία:
- δελτίο Τύπου με ημερομηνία 7 Ιουνίου 2011, το οποίο αναγγέλλει το όνομα της νέας φορητής κονσόλας βιντεοπαιχνιδιών, ήτοι το όνομα PlayStation Vita·
 - στιγμιότυπο οθόνης με ημερομηνία 7 Ιουνίου 2011 του ιστοτόπου «www.pcmag.com», στον οποίο γινόταν μνεία του εν λόγω δελτίου Τύπου·
 - αντίγραφο διαφημιστικού φυλλαδίου το οποίο διανεμήθηκε στους επισκέπτες και στους δημοσιογράφους κατά τη διάρκεια της εμπορικής εκθέσεως Gamescom και το οποίο περιέχει, μεταξύ άλλων, πληροφορίες για την κονσόλα PlayStation Vita καθώς και για τα βιντεοπαιχνίδια που προορίζονταν για αυτήν·
 - αντίγραφο του εξωφύλλου του φυλλαδίου αυτού, στο οποίο εμφανίζεται η κονσόλα PlayStation Vita·
 - δισκέτα με διαφημιστικά βίντεο για την κονσόλα PlayStation Vita τα οποία προβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της εμπορικής εκθέσεως Gamescom·
 - διάφορα άρθρα Τύπου σχετικά με την κονσόλα PlayStation Vita καθώς και με τα παιχνίδια που προορίζονται για αυτήν, δημοσιευμένα στον επίσημο ιστότοπο PlayStation στο Ηνωμένο Βασίλειο, με ημερομηνίες από 7 Ιουνίου έως 22 Σεπτεμβρίου 2011·
 - στιγμιότυπο οθόνης βίντεο που αναρτήθηκε στον ιστότοπο YouTube·
 - ανακοινωθέν Τύπου με ημερομηνία 28 Φεβρουαρίου 2012 σχετικά με τις παγκόσμιες πωλήσεις της κονσόλας PlayStation Vita·
 - στιγμιότυπα οθόνης, του 2012, από τον επίσημο ιστότοπο PlayStation στο Ηνωμένο Βασίλειο, σχετικά με τα εξαρτήματα –όπως οι κάρτες μνήμης– και τα περιφερειακά της κονσόλας PlayStation Vita.
- 12 Στις 2 Ιανουαρίου 2013 η Sony Computer Entertainment Europe απάντησε στις παρατηρήσεις που είχε υποβάλει η αντίδικος ενώπιον του EUIPO στις 31 Ιουλίου 2012 και προσκόμισε τα ακόλουθα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για το σύνολο των οικείων προϊόντων:
- στιγμιότυπα οθόνης, με ημερομηνία 12 Δεκεμβρίου 2012, από τον επίσημο ιστότοπο PlayStation στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου εκτίθενται λεπτομερώς τα τεχνικά χαρακτηριστικά και οι προδιαγραφές της κονσόλας PlayStation Vita·

- στιγμιότυπα οθόνης, με ημερομηνία 12 Δεκεμβρίου 2012, από τον επίσημο ιστότοπο PlayStation στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου αναγράφονται πληροφορίες σχετικά με την ενημέρωση του λογισμικού συστήματος της κονσόλας PlayStation Vita·
 - στιγμιότυπα οθόνης, με ημερομηνία 2 Ιανουαρίου 2013, από τον ιστότοπο Wikipédia, σχετικά με τη μητρική της εταιρία και τη Naughty Dog, Inc., αμερικανική εταιρία βιντεοπαιχνιδιών ελεγχόμενη εξ ολοκλήρου από την ίδια μητρική εταιρία·
 - στιγμιότυπα οθόνης, με ημερομηνία 12 Δεκεμβρίου 2012, από τον επίσημο ιστότοπο PlayStation στο Ηνωμένο Βασίλειο, με δείγματα πακέτων προσφορών αποτελούμενων από κονσόλες PlayStation Vita, παιχνίδια, εξαρτήματα και άλλα προϊόντα.
- 13 Με συμπληρωματικές παρατηρήσεις της 24ης Απριλίου 2013, η Sony Computer Entertainment Europe προσέθεσε ότι, στις 25 Οκτωβρίου 2007, είχε διαθέσει στην αγορά της Ένωσης διαδραστικό βιντεοπαιχνίδι με το όνομα Aqua Vita και με θέμα ένα εικονικό ενυδρείο. Διευκρίνισε ότι, από την προαναφερθείσα ημερομηνία, το συγκεκριμένο βιντεοπαιχνίδι ήταν διαθέσιμο προς πώληση στα διαδικτυακά καταστήματα εντός της αγοράς της Ένωσης και ανέφερε τον ετήσιο κύκλο εργασιών από τις πωλήσεις του βιντεοπαιχνιδιού στα καταστήματα αυτά, από την ημερομηνία κυκλοφορίας του έως το 2013. Επισύναψε στις παρατηρήσεις της, αφενός, στιγμιότυπα οθόνης, με ημερομηνία 24 Απριλίου 2013, από τον επίσημο ιστότοπο PlayStation στην Ισπανία, στη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο, από όπου προέκυπτε ότι το παιχνίδι αυτό ήταν διαθέσιμο στο διαδίκτυο και, αφετέρου, αντίγραφα διαφόρων άρθρων για το εν λόγω παιχνίδι.
- 14 Με απόφαση της 30ής Ιουνίου 2014, το τμήμα ακυρώσεων κήρυξε την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για όλα τα προϊόντα για τα οποία αυτό είχε καταχωρισθεί, με ισχύ από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως εκπτώσεως.
- 15 Στις 28 Αυγούστου 2014 η Sony Computer Entertainment Europe άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρα 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001), κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.
- 16 Στις 29 Οκτωβρίου 2014 η Sony Computer Entertainment Europe κατέθεσε το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής, επισυνάπτοντας συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία, όπως φωτογραφίες των κιβωτίων βιντεοπαιχνιδιών επί των οποίων εμφανιζόταν, πέραν του ονόματος του βιντεοπαιχνιδιού, το σημείο PSVita (το οποίο αποτελεί συντομογραφία του PlayStation Vita).
- 17 Με απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 2232/2014-5) (στο εξής: προγενέστερη απόφαση), το πέμπτο τμήμα προσφυγών του EUIPO επικύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων και απέρριψε την προσφυγή.
- 18 Πρώτον, το πέμπτο τμήμα προσφυγών, αφού υπενθύμισε τις εφαρμοστέες αρχές (σημεία 19 έως 24 της προγενέστερης αποφάσεως), εξέτασε το ζήτημα της χρονικής περιόδου ουσιαστικής χρήσεως του επίμαχου σήματος (σημεία 25 έως 38 της προγενέστερης αποφάσεως). Καταρχάς, επισήμανε ότι η κρίσιμη περίοδος εκτεινόταν από τις 14 Οκτωβρίου 2006 έως τις 13 Οκτωβρίου 2011. Στη συνέχεια, έκρινε ότι η πρώτη συγκεκριμένη χρήση του επίμαχου σήματος στην Ένωση είχε πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της εμπορικής εκθέσεως Gamescom που έλαβε χώρα στην Κολωνία μεταξύ της 17ης και της 21ης Αυγούστου 2011 και κατά τη διάρκεια της οποίας διανεμήθηκε διαφημιστικό υλικό (υπό μορφή, μεταξύ άλλων, φυλλαδίων και CD-ROM), αλλά ότι η κονσόλα PlayStation Vita διατέθηκε στην αγορά της Ένωσης μόλις στις 22 Φεβρουαρίου 2012, ήτοι εκτός της κρίσιμης περιόδου. Έκρινε ότι η τετράμηνη χρήση κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου (ήτοι από τις 7 Ιουνίου έως τις 13 Οκτωβρίου 2011) μπορούσε να αποτελεί χρήση, από την άποψη της διάρκειας, υπό την επιφύλαξη ότι πληρούνταν όλες οι λοιπές προϋποθέσεις. Τέλος, επισήμανε ότι από κανένα συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυπτε ότι, κατά τη διάρκεια της εμπορικής εκθέσεως Gamescom, διανεμήθηκε διαφημιστικό υλικό στους συμμετέχοντες.

- 19 Δεύτερον, το πέμπτο τμήμα προσφυγών εξέτασε το ζήτημα του τόπου της χρήσεως (σημεία 39 έως 42 της προγενέστερης αποφάσεως). Ειδικότερα, έκρινε ότι, αν αποδεικνυόταν ότι είχε διανεμηθεί διαφημιστικό υλικό κατά τη διάρκεια της εμπορικής εκθέσεως Gamescom στην Κολωνία, τούτο θα σήμαινε ότι είχε σαφώς γίνει χρήση του όρου «vita» εντός της Ένωσης. Εκ των ανωτέρω συνήγαγε ότι είχε γίνει χρήση του όρου «vita» εντός της Ένωσης κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.
- 20 Τρίτον, το πέμπτο τμήμα προσφυγών εξέτασε το ζήτημα της φύσεως και της σημασίας της χρήσεως (σημεία 43 έως 52 της προγενέστερης αποφάσεως). Αφού επισήμανε ότι το μεγαλύτερο μέρος των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Sony Computer Entertainment Europe σχετικά με την κρίσιμη περίοδο αντιστοιχούσε σε διαφημιστικό υλικό, εκτίμησε κατά πόσον η χρήση σήματος σε διαφημίσεις μπορούσε να θεωρηθεί ότι αποτελεί ουσιαστική χρήση. Συναφώς, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, μεταξύ άλλων, ότι η διαφημιστική εκστρατεία που πραγματοποιείται πριν από την πραγματική διάθεση των προϊόντων και των υπηρεσιών στην αγορά ισοδυναμεί, κατά κανόνα, με ουσιαστική χρήση, καθόσον αποσκοπεί στη δημιουργία αγορών προς διάθεση των προϊόντων και των υπηρεσιών. Εν προκειμένω, διαπίστωσε ότι «οι προσδοκίες που καλλιεργήθηκαν σε όλον τον κόσμο όσον αφορά τη διάθεση της νέας κονσόλας PlayStation στην αγορά [είχαν] δημιουργήσει πραγματική εμπορική δυναμική κατά την ανακοίνωση της ονομασίας [αυτής] της νέας κονσόλας βιντεοπαιχνιδιών» (σημείο 49 της προγενέστερης αποφάσεως), προτού καταλήξει στο συμπέρασμα ότι «το γεγονός ότι τα αποδεικτικά στοιχεία για τη χρήση που προσκόμισε η [Sony Computer Entertainment Europe επιβεβαίωναν] την ύπαρξη διαφημίσεων και προετοιμασιών για τη διάθεση της νέας κονσόλας στην αγορά [πληρούσε] τις προϋποθέσεις σοβαρής χρήσεως» (σημείο 50 της προγενέστερης αποφάσεως). Τέλος, διαπίστωσε, στο σημείο 52 της προγενέστερης αποφάσεως, ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Sony Computer Entertainment Europe προέκυπτε ότι η διάθεση της κονσόλας PlayStation Vita στην αγορά ήταν καλά προετοιμασμένη και επιμελώς προγραμματισμένη και ότι αυτή είχε προαναγγελθεί ως νέα φορητή κονσόλα βιντεοπαιχνιδιών για την οποία είχαν δημιουργηθεί νέα, ειδικά παιχνίδια.
- 21 Τέταρτον, το πέμπτο τμήμα προσφυγών εξέτασε αν είχε γίνει ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος σε σχέση με τα οικεία προϊόντα (σημεία 53 έως 69 της προγενέστερης αποφάσεως).
- 22 Συναφώς, καταρχάς, το πέμπτο τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι η έβδομη έκδοση του διακανονισμού της Νίκαιας ήταν εκείνη που ίσχυε κατά τον χρόνο της καταθέσεως του αρχικού σήματος, το 2001, και ότι, κατά συνέπεια, ήταν αυτή που έπρεπε να ληφθεί υπόψη. Κατά την άποψη του τμήματος προσφυγών όμως, κατά τον χρόνο εκείνο, οι «κονσόλες παιχνιδιών» είχαν ήδη καταταγεί στην κατηγορία των «αυτόματων παιχνιδιών, πλην αυτών που λειτουργούν με κερματοδέκτη, και παιχνιδιών για χρήση αποκλειστικώς με τηλεοπτικό δέκτη» ή σε αυτά των «παιχνιδιών», κατηγορίες οι οποίες ενέπιπταν αμφότερες στην κλάση 28 και, επομένως, δεν κατηγοριοποιήθηκαν ούτε ως «υλικοί φορείς δεδομένων», οι οποίοι περιλαμβάνονται στην κλάση 9, ούτε ως «λογισμικό πληροφορικής» (σημείο 53 της προγενέστερης αποφάσεως). Προσέθεσε ότι, μολονότι οι «συσκευές ψυχαγωγίας για χρήση αποκλειστικώς με τηλεοπτικό δέκτη» εμπίπτουν στην κλάση 9, τα προϊόντα αυτά διαφέρουν από εκείνα για τα οποία είχε καταχωρισθεί το επίμαχο σήμα (σημείο 54 της προγενέστερης αποφάσεως).
- 23 Εν συνεχεία, το πέμπτο τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι η Sony Computer Entertainment Europe είχε προσκομίσει στοιχεία τα οποία αποδείκνυαν ότι οι διαφημιστικές εκστρατείες που πραγματοποιήθηκαν πριν από τη διάθεση της κονσόλας PlayStation Vita στην αγορά είχαν ως σκοπό να καταστήσουν γνωστή την εν λόγω κονσόλα, καθώς και τα νέα παιχνίδια που επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν σε αυτήν, αλλά ότι ουδόλως γινόταν αναφορά σε «υλικούς φορείς δεδομένων» ή σε «λογισμικό πληροφορικής» (σημεία 55 και 56 της προγενέστερης αποφάσεως). Έκρινε ότι έπρεπε να εξεταστεί αν «τα χρησιμοποιούμενα προϊόντα [έπρεπε] να νοηθούν υπό την κυριολεκτική έννοια των απαριθμούμενων προϊόντων (και ιδίως των μέσων αποθήκευσης δεδομένων και του λογισμικού πληροφορικής)» (σημείο 58 της προγενέστερης αποφάσεως), προτού διαπιστώσει ότι οι «υλικοί φορείς δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα» ήταν συσκευές των οποίων η λειτουργία ήταν η

αποθήκευση δεδομένων, όπως «κάρτες μνήμης, κλειδιά USB, CD-ROM, σκληροί δίσκοι κ.λπ.», και ότι, ακόμη και αν οι κονσόλες παιχνιδιών μπορούσαν να αποθηκεύσουν δεδομένα, δεν επρόκειτο για την κύρια λειτουργία τους (σημείο 59 της προγενέστερης αποφάσεως).

- 24 Το πέμπτο τμήμα προσφυγών συνήγαγε από τα προεκτεθέντα ότι ορθώς το τμήμα ακυρώσεων έκρινε ότι το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που είχε προσκομίσει η Sony Computer Entertainment Europe, καθώς και η από 4 Μαΐου 2012 δήλωση ενός εκ των διευθυντών της, πιστοποιούσαν χρήση για προϊόντα της κλάσεως 28, και όχι για τα προσδιοριζόμενα από το επίμαχο σήμα προϊόντα (σημείο 60 της προγενέστερης αποφάσεως).
- 25 Όσον αφορά το βιντεοπαιχνίδι Aqua Vita, το πέμπτο τμήμα προσφυγών επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι τα αριθμητικά στοιχεία πωλήσεων που προσκόμισε η Sony Computer Entertainment Europe δεν επιβεβαιώνονταν από κανένα τιμολόγιο ή άλλο στοιχείο, ότι, επιπλέον, τα αριθμητικά αυτά στοιχεία δεν πιστοποιούσαν σημαντική χρήση του εν λόγω παιχνιδιού λαμβανομένης υπόψη της σχετικής αγοράς, ήτοι του συνόλου της Ένωσης, και ότι το γεγονός ότι το παιχνίδι αυτό ήταν διαθέσιμο σε διαδικτυακά καταστήματα στην αγορά της Ένωσης δεν αρκούσε προς απόδειξη της χρήσεως του επίμαχου σήματος (σημεία 66 και 68 της προγενέστερης αποφάσεως).
- 26 Στις 21 Ιανουαρίου 2016 η Sony Computer Entertainment Europe άσκησε κατά της προγενέστερης αποφάσεως προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό T-35/16, προβάλλοντας έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως αναφορικά με παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.
- 27 Με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Sony Computer Entertainment Europe κατά EUIPO – Vieta Audio (Vita) (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την προγενέστερη απόφαση στο σύνολό της, βάσει λόγου δημοσίας τάξεως τον οποίο εξέτασε αυτεπαγγέλτως, ήτοι λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας. Ειδικότερα, στη σκέψη 43 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι βάσει της προγενέστερης αποφάσεως δεν ήταν δυνατόν να προσδιοριστούν με επαρκή σαφήνεια οι λόγοι για τους οποίους το πέμπτο τμήμα προσφυγών είχε κρίνει ότι η Sony Computer Entertainment Europe δεν είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για ορισμένες κατηγορίες των οικείων προϊόντων.
- 28 Κατόπιν της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), το προεδρείο των τμημάτων προσφυγών ανέπεμψε την προσφυγή ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών, υπό τον αριθμό R 695/2018-4.
- 29 Με απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Εξέτασε και επανεκτίμησε αν τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η Sony Computer Entertainment Europe αποδείκνυαν την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος. Εντούτοις, σημείωσε επανειλημμένως ότι, στην απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), το Γενικό Δικαστήριο είχε επικυρώσει ορισμένα συμπεράσματα του πέμπτου τμήματος προσφυγών.
- 30 Πρώτον, το τέταρτο τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 25 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το Γενικό Δικαστήριο, στην απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), επικύρωσε την προγενέστερη απόφαση όσον αφορά τα συμπεράσματα του πέμπτου τμήματος προσφυγών ως προς τη διάρκεια, τον τόπο και τη φύση της χρήσεως.
- 31 Δεύτερον, όσον αφορά τους «υλικούς φορείς δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα», το τέταρτο τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 41 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε και κατέστησε απρόσβλητα τα συμπεράσματα του πέμπτου τμήματος προσφυγών, στα

σημεία 59 και 60 της προγενέστερης αποφάσεως, όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την κονσόλα PlayStation Vita δεν αποδείκνυαν ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για τα συγκεκριμένα προϊόντα.

- 32 Τρίτον, όσον αφορά τους «υλικούς φορείς ήχου και/ή εικόνας (όχι σε χάρτι)», το τέταρτο τμήμα προσφυγών έκρινε, στα σημεία 55 και 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι κάρτες μνήμης καλύπτονται επίσης από τον ορισμό αυτόν, αλλά τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία ουδόλως δεν ήταν δυνατό να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση για τα προϊόντα αυτά. Χάριν πληρότητας, το εν λόγω τμήμα προσέθεσε, στο σημείο 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στο μέτρο που η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι η κονσόλα PlayStation Vita ενέπιπτε σε αυτήν την κατηγορία προϊόντων, η συλλογιστική που αναπτύσσεται στο σημείο 59 της προγενέστερης αποφάσεως σχετικά με τους «υλικούς φορείς δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα» μπορούσε να εφαρμοστεί κατ' αναλογία, λαμβανομένου ωστόσο υπόψη ότι η κύρια λειτουργία αυτών των κονσολών δεν είναι η αποθήκευση αρχείων ήχου και εικόνας. Κατά το τέταρτο τμήμα προσφυγών, η συλλογιστική αυτή επικυρώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 50 της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886).
- 33 Τέταρτον, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το βιντεοπαιχνίδι Aqua Vita, το τέταρτο τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 59 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στη σκέψη 54 της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το πέμπτο τμήμα προσφυγών είχε εκθέσει επαρκώς κατά νόμον, στα σημεία 61 έως 69 της προγενέστερης αποφάσεως, τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το βιντεοπαιχνίδι Aqua Vita δεν αποδείκνυαν την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος.

Αιτήματα των διαδίκων

- 34 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.
- 35 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 36 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού 2017/1001) και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, και ο δεύτερος παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.
- 37 Κατά την προσφεύγουσα, το τέταρτο τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009, καθόσον δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα συμμορφώσεως προς την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886). Ως εκ τούτου, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει.

- 38 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε, στα σημεία 41, 57 και 59 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε επικυρώσει ορισμένα από τα συμπεράσματα του πέμπτου τμήματος προσφυγών. Προβάλλει ότι με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), το Γενικό Δικαστήριο απλώς και μόνο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προγενέστερη απόφαση βαρυνόταν με έλλειψη αιτιολογίας και ότι, επομένως, έπρεπε να ακυρωθεί στο σύνολό της. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε, κατά την προσφεύγουσα, τους λόγους ακυρώσεως τους οποίους είχε προβάλει ενώπιόν του η Sony Computer Entertainment Europe και, ως εκ τούτου, δεν επικύρωσε το βάσιμο της αιτιολογίας οποιουδήποτε επιχειρήματος των διαδίκων.
- 39 Κατά συνέπεια, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το τέταρτο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως παρέλειψε να εξετάσει τα επιχειρήματά της όσον αφορά το κατά πόσον τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει σχετικά με την κονσόλα PlayStation Vita ήταν ικανά να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για την κατηγορία των «υλικών φορέων δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα» και των «υλικών φορέων υποθεμάτων ήχου και/ή εικόνας (όχι σε χαρτί)».
- 40 Όσον αφορά την κατηγορία των «υλικών φορέων υποθεμάτων ήχου και/ή εικόνας (όχι σε χαρτί)», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε επικυρώσει το συμπέρασμα ότι η κονσόλα PlayStation Vita ενέπιπτε στη συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων μόνον αν η κύρια λειτουργία της ήταν η αποθήκευση αρχείων ήχου και εικόνας. Κατά την προσφεύγουσα, το Γενικό Δικαστήριο απλώς διαπίστωσε, ως προς το ζήτημα αυτό, ότι η προγενέστερη απόφαση ήταν επαρκώς αιτιολογημένη κατά νόμον.
- 41 Όσον αφορά το «λογισμικό πληροφορικής», η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε επικυρώσει την προγενέστερη απόφαση αναφορικά με την αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων για το βιντεοπαιχνίδι *Aqua Vita*. Κατά την προσφεύγουσα, το Γενικό Δικαστήριο απλώς υπενθύμισε ότι η συλλογιστική του πέμπτου τμήματος προσφυγών ως προς το σημείο αυτό ήταν αρκούντως σαφής.
- 42 Το EUIPO υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την προγενέστερη απόφαση λόγω του ότι το πέμπτο τμήμα προσφυγών είχε παραβεί την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως όσον αφορά στοιχεία της συλλογιστικής που ήταν ουσιώδη για τη στήριξη του τελικού συμπεράσματος της προγενέστερης αποφάσεως. Τα στοιχεία της συλλογιστικής που το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι βαρύνονται με έλλειψη αιτιολογίας δεν περιλαμβάνουν, κατά το EUIPO, τα στοιχεία που αφορούν τη χρήση του PlayStation Vita ως «υλικού φορέα δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα» και ως «υλικού φορέα ήχου και/ή εικόνας». Όπως διαπίστωσε το τέταρτο τμήμα προσφυγών στα σημεία 41 και 59 της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ. σκέψη 31 ανωτέρω), τα συμπεράσματα του πέμπτου τμήματος προσφυγών έχουν καταστεί, κατά το EUIPO, απρόσβλητα αναφορικά με το ζήτημα αυτό. Όσον αφορά τη διαπίστωση στο σημείο 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ. σκέψη 32 ανωτέρω), το EUIPO προσθέτει ότι πρόκειται για μια παρατήρηση «χάριν πληρότητας», με την οποία συμφωνεί.
- 43 Επικουρικώς, το EUIPO υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι τα συμπεράσματα του πέμπτου τμήματος προσφυγών δεν έχουν καταστεί απρόσβλητα, η προσβαλλόμενη απόφαση και πάλι δεν θα ήταν πλημμελής λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, διότι είναι προφανές ότι η θέση του τετάρτου τμήματος προσφυγών επί των επίμαχων ζητημάτων είναι ίδια με τη θέση που είχε διατυπώσει το πέμπτο τμήμα προσφυγών επ' αυτών στην προγενέστερη απόφαση.
- 44 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, δεδομένου ότι δεν ασκήθηκε αναίρεση κατά της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), αυτή κατέστη αμετάκλητη.
- 45 Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, μια ακυρωτική δικαστική απόφαση ενεργεί *ex tunc* και έχει, συνεπώς, ως αποτέλεσμα την αναδρομική εξαφάνιση της ακυρωθείσας πράξεως από την έννομη τάξη [βλ. απόφαση της 25ης Μαρτίου 2009, Kaul κατά ΓΕΕΑ – Bayer (ARCOL), T-402/07, EU:T:2009:85, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Από την ίδια νομολογία προκύπτει ότι,

προκειμένου να συμμορφωθεί με την ακυρωτική δικαστική απόφαση και να την εκτελέσει πλήρως, το θεσμικό όργανο από το οποίο προέρχεται η ακυρωθείσα πράξη υποχρεούται να σεβαστεί όχι μόνον το διατακτικό της αποφάσεως, αλλά και το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό αυτό και συνιστά το αναγκαίο του έρεισμα, υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί το ακριβές νόημα όσων κρίθηκαν με το διατακτικό. Πράγματι, το σκεπτικό αυτό, αφενός, προσδιορίζει τη συγκεκριμένη διάταξη που θεωρείται παράνομη και, αφετέρου, αναδεικνύει για ποιους ακριβώς λόγους διαπιστώθηκε στο διατακτικό η παρανομία την οποία το θεσμικό όργανο οφείλει να λάβει υπόψη αντικαθιστώντας την ακυρωθείσα πράξη [αποφάσεις της 25ης Μαρτίου 2009, ARCOL, T-402/07, EU:T:2009:85, σκέψη 22, και της 13ης Απριλίου 2011, Safariland κατά ΓΕΕΑ – DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR), T-262/09, EU:T:2011:171, σκέψη 41].

46. Επισημαίνεται ακόμη ότι, με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886, σκέψεις 43 έως 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την προγενέστερη απόφαση βάσει λόγου δημοσίας τάξεως, τον οποίο εξέτασε αυτεπαγγέλτως, ήτοι λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας.
47. Συναφώς, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι, κατά το άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001), οι αποφάσεις του EUIPO πρέπει να αιτιολογούνται. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία επιβάλλει η εν λόγω διάταξη έχει περιεχόμενο όμοιο με εκείνο της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Κατά τη νομολογία, η απαιτούμενη κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική στην οποία στηρίχθηκε το όργανο που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, προκειμένου να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, στον δε αρμόδιο δικαστή. Δεν είναι απαραίτητο στην αιτιολογία να παρατίθενται εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (πρβλ. απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2004, KWS Saat κατά ΓΕΕΑ, C-447/02 P, EU:C:2004:649, σκέψεις 63 έως 65).
48. Αφετέρου, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιώδη τύπο ο οποίος πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι το τελευταίο αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως. Συγκεκριμένα, η αιτιολογία μιας αποφάσεως συνίσταται αποτελεί τη ρητή έκφραση του σκεπτικού στο οποίο στηρίζεται η απόφαση. Αν η αιτιολογία ενέχει σφάλματα, αυτά πλήττουν την ουσιαστική νομιμότητα της αποφάσεως, αλλά όχι την αιτιολογία της, η οποία ενδέχεται να είναι επαρκής παρότι οι λόγοι των οποίων γίνεται επίκληση είναι εσφαλμένοι (βλ. απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2016, Pensa Pharma κατά EUIPO, C-442/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:720, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
49. Η έλλειψη αιτιολογίας που διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στην απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), αφορούσε τρεις πτυχές της προγενέστερης αποφάσεως. Πρώτον, το πέμπτο τμήμα προσφυγών δεν είχε εξηγήσει γιατί η παραγωγή καρτών μνήμης που έφεραν το σημείο PSVita δεν ήταν ικανή να αποδείξει ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για τους «υλικούς φορείς δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα» (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita, T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886, σκέψη 51). Δεύτερον, δεν είχε εκθέσει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία για ποιους λόγους θεώρησε ότι δεν αποδείχθηκε ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για τους υλικούς φορείς ήχου και/ή εικόνας (όχι σε χαρτί), ιδίως μαγνητικές ταινίες και κασέτες, κασέτες ήχου, σύμπυκνους δίσκους ήχου, κασέτες DAT (ψηφιακές κασέτες), δίσκους βίντεο, βιντεοταινίες, τυπωμένα φιλμ, λιθογραφίες» (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita, T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886, σκέψη 53). Τρίτον, δεν αποσαφήνισε τους λόγους για τους οποίους δεν έκανε δεκτά τα αποδεικτικά στοιχεία που

προσκομίστηκαν προς τεκμηρίωση της χρήσεως του σημείου PSVita επάνω στα βιντεοπαιχνίδια που προορίζονταν για την κονσόλα PlayStation Vita (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita, T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886, σκέψη 55).

- 50 Στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτού του λόγου δημοσίας τάξεως, το Γενικό Δικαστήριο σημείωσε, επίσης, ότι το πέμπτο τμήμα προσφυγών είχε εκθέσει επαρκώς κατά νόμον τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την κονσόλα PlayStation Vita δεν ήταν ικανά να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για τους «υλικούς φορείς δεδομένων με εγγεγραμμένα προγράμματα» (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita, T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886, σκέψη 50). Το ίδιο ίσχυε όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους το πέμπτο τμήμα προσφυγών είχε κρίνει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το βίντεο Aqua Vita δεν θεμελιώναν την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για το «λογισμικό πληροφορικής» (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita, T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886, σκέψη 54).
- 51 Επισημαίνεται ότι, στις σκέψεις 50 και 54 της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε αποκλειστικώς και μόνον ότι το πέμπτο τμήμα προσφυγών είχε, επαρκώς κατά νόμον, εκθέσει τους λόγους στους οποίους βασιζόταν η προγενέστερη απόφαση. Αντιθέτως, από την απόφαση αυτή προκύπτει σαφώς ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε η Sony Computer Entertainment Europe στο πλαίσιο του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, περί παραβάσεως του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 εκ μέρους του πέμπτου τμήματος προσφυγών, και ότι, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί της ουσιαστικής νομιμότητας της προγενέστερης αποφάσεως. Επομένως, το δεδικασμένο αφορά αποκλειστικώς την αιτιολογία, ως ουσιώδη τύπο, της προγενέστερης αποφάσεως, και όχι την ουσιαστική νομιμότητά της.
- 52 Επιπροσθέτως, το δεδικασμένο καταλαμβάνει μόνον εκείνα τα σημεία του σκεπτικού της αποφάσεως τα οποία αποτελούν το λογικώς αναγκαίο έρεισμα του διατακτικού της και είναι, ως εκ τούτου, αρρήκτως συνδεδεμένα με αυτό (απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Société des produits Nestlé κ.λπ. κατά Mondelez UK Holdings & Services, C-84/17 P, C-85/17 P και C-95/17 P, EU:C:2018:596, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα στοιχεία της προγενέστερης αποφάσεως για τα οποία το Γενικό Δικαστήριο είχε επισημάνει ότι ήταν ορθώς αιτιολογημένα έχουν αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου (πρβλ. κατ' αναλογία απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Société des produits Nestlé κ.λπ. κατά Mondelez UK Holdings & Services, C-84/17 P, C-85/17 P και C-95/17 P, EU:C:2018:596, σκέψη 53). Εν προκειμένω, επομένως, το τέταρτο τμήμα προσφυγών ούτε δεσμευόταν από τα συγκεκριμένα στοιχεία της προγενέστερης αποφάσεως ούτε ήταν υποχρεωμένο να τα επικυρώσει με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 53 Ως εκ τούτου, το τέταρτο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε, στα μεν σημεία 41 και 59 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα συμπεράσματα του πέμπτου τμήματος προσφυγών σχετικά με την κονσόλα PlayStation Vita και το βιντεοπαιχνίδι Aqua Vita είχαν καταστεί απρόσβλητα συνεπεία της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), στο δε σημείο 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε επικυρώσει τη διαπίστωση του πέμπτου τμήματος προσφυγών ότι η κονσόλα PlayStation Vita δεν ενέπιπτε στην κατηγορία των υλικών φορέων ήχου και/ή εικόνας (όχι σε χαρτί)», διότι η κύρια λειτουργία της δεν ήταν η αποθήκευση αρχείων ήχου και εικόνας.
- 54 Κατόπιν της ακυρώσεως της προγενέστερης αποφάσεως λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απορρέουσα από το άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 υποχρέωσή του να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017, Vita (T-35/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:886), το τέταρτο τμήμα προσφυγών όφειλε, επομένως, να αποφανθεί εκ νέου επί όλων των ζητημάτων που ήταν κρίσιμα για την εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.

- 55 Τέλος, από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ούτε το επιχείρημα που προέβαλε επικουρικώς το EUIPO ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν βαρύνεται με έλλειψη αιτιολογίας, διότι τάχα είναι προφανές ότι η θέση του τέταρτου τμήματος προσφυγών επί των επίμαχων ζητημάτων είναι ίδια με τη θέση που είχε διατυπώσει το πέμπτο τμήμα προσφυγών επ' αυτών στην προγενέστερη απόφαση. Πράγματι, δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. σκέψεις 29 έως 33 ανωτέρω) ότι η θέση του τέταρτου τμήματος προσφυγών επί των επίμαχων ζητημάτων είναι ίδια με τη θέση που είχε διατυπώσει το πέμπτο τμήμα προσφυγών επ' αυτών στην προγενέστερη απόφαση. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τέταρτο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως διαπίστωσε ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε επικυρώσει ορισμένα συμπεράσματα του πέμπτου τμήματος προσφυγών. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι δεσμεύεται από τα συμπεράσματα αυτά, χωρίς ωστόσο να εξετάσει τα σχετικά επιχειρήματα των διαδίκων και να λάβει θέση επ' αυτών. Επιπροσθέτως, όπως ήδη επισημάνθηκε στη σκέψη 52 ανωτέρω, το τέταρτο τμήμα προσφυγών ούτε δεσμευόταν από τα συμπεράσματα της προγενέστερης αποφάσεως ούτε ήταν υποχρεωμένο να τα επικυρώσει με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 56 Δεδομένου ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών παρέβη την υποχρέωση να αποφανθεί εκ νέου επί όλων των κρίσιμων ζητημάτων, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών αιτιάσεων και του εναπομένουστος λόγου ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 57 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 10ης Σεπτεμβρίου 2018 (υπόθεση R 695/2018-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ Vieta Audio, SA και Sony Interactive Entertainment Europe Ltd.
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Sony Interactive Entertainment Europe.

Collins

Kancheva

De Baere

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Δεκεμβρίου 2019.

(υπογραφές)